جنبه طولیت روایات شیاع در مدیریت امتثال و تنظیم بلد مسلمین

شاگرد: شیاع بر خودشان است یا بر این شخص؟ ظاهراً برای خودشان است.

استاد: در قریه‌ای است که پانصد نفر هستند، می‌بینند امروز نزد همه ماه مبارک است. حضرت می‌گویند تو هم بگیر.

شاگرد: یعنی شیاع برای خود پانصد نفر است.

استاد: در روایت کلمه شیاع نیامده بود. و لذا اصحاب گفته اند که ما دلیل نداریم. اگر «شاع فی البلد» بود، آن را می‌آوردند. الآن شما می‌گویید شیاع، اما طبق آن چیزی که من عرض می‌کنم، این روایت چه می‌گوید؟ یعنی وقتی وارد بلد می‌شوید ریخت آن طوری است که می‌بینید اول ماه مبارک است. همه اهل بلد و مسلمین روزه هستند. همانی است که عرض کردم، یعنی تذبذب در آن‌ها نیست. یکی بگوید من روزه هستم، دیگری بگوید که ماه مبارک نیست، بی خود روزه می‌گیری. کل بلد یکی است. منا‌ط در اینجا چیست؟ آن چه که نظر امام علیه‌السلام است، این است که بلد اسلامی است که با پانصد نفر جمعیت معتنی‌به هستند که همه روزه هستند. خب امروز برای بلد اسلامی روز ماه مبارک است. معنا کردن شیاع به این صورت بازگشتش به شیوع خبر از باب احراز با حالت نفس مکلف منظور امام نیست. بلکه منا‌ط این است که وقتی می‌بینید، می‌بینید زدن بلد اسلامی ماه مبارک است. میقات است. میقات یعنی از هر کدام از مردم بپرسی می‌گویند امروز چه زمانی است؟ می‌گویند امروز اول ماه مبارک است. وقتی ماه مبارک میقات است و کل بلد می‌گویند دیده شده، شما هم همراه آن‌ها هستید و میقات می‌باشد. خب نظر گوینده به این نیست که اطمینان داریم که دیده شده. این اصلاً بحث خودش را دارد. جای خودش است و با هم تزاحم ندارند.

لذا من عرض کردم در مدیریت امتثال می‌توان گزینه‌هایی در طول هم باشد و گزینه‌هایی در عرض هم باشد. یعنی خود مدیر امتثال برای رسیدن به این‌که شما ماه مبارک را روزه بگیری، طرقی جلویش است. یکی از آن‌ها حفظ میقاتیت است. یکی از آن‌ها این است که شما راه پیدا کنید که زوال شده یا نشده، اهلال هلال کرد یا نکرد.

خب این هم روایت دوم، روایت سوم؛

بازبینی #1
ایجاد شده 16 مه 2026 12:31:16 توسط ... .
به روزرسانی شده 16 مه 2026 12:37:59 توسط ... .